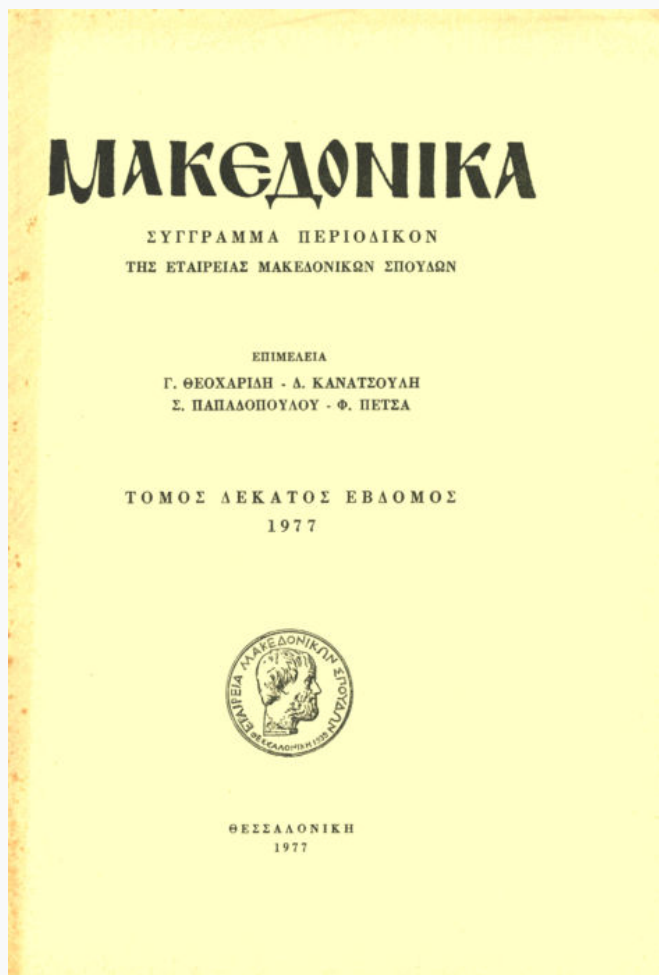

Μακεδονικά

Τόμ. 17, Αρ. 1 (1977)

Νικόλαος Π. Ανδριώτης (1906-1976)

Αντώνιος-Αιμίλιος Ταχιάος

doi: [10.12681/makedonika.359](https://doi.org/10.12681/makedonika.359)

Copyright © 2015, Αντώνιος-Αιμίλιος Ταχιάος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Ταχιάος Α.-Α. (1977). Νικόλαος Π. Ανδριώτης (1906-1976). *Μακεδονικά*, 17(1), θ'-ιβ'.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.359>

Νικόλαος ΙΙ. Ἀνδριώτης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ*

(1906-1976)

Με βαριά τήν ψυχὴ καὶ με τήν καρδιά πνιγμένη ἀπὸ τὸ πένθος μας, ἐκτελῶ εὐλαβικὰ τὸ θλιβερὸ χρέος ποὺ μοῦ ἀνέθεσε τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, νὰ σοῦ ἀπευθύνω τὸν ὕστατο χαιρετισμό, σεβαστὲ καὶ ἀγαπημένε συνάδελφε, Νικόλαε Ἀνδριώτη. Ὡς ἀργὰ χτὲς τὸ βράδυ ἤμασταν μαζί, καὶ ὕστερα ἦρθε ὁ παγερὸς χάροντας γιὰ νὰ σὲ πάρει μαζί του καὶ ἔτσι νὰ μείνει με τὸ θάνατό σου ἓνα μεγάλο κενό, ποὺ δύσκολα θὰ ἀναπληρωθεῖ.

Τέκνο ἐκλεκτὸ τῆς ἁμοιρῆς Ἰμβρου, με τήν ψυχὴ σου γεμάτη ἀπὸ τὰ βάσιμα καὶ τοὺς καημοὺς τοῦ ἀλύτρωτου Ἑλληνισμοῦ, ἦρθες ἐδῶ στὴ μακεδονικὴ γῆ, σὲ χρόνους μαύρης κατοχῆς, γιὰ νὰ ἀφιερώσεις τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς σου καὶ τῆς γόνιμης ἐπιστημονικῆς καὶ πνευματικῆς σου δραστηριότητος στὸ Πανεπιστήμιο καὶ στὴν Ἑταιρεία μας. Πράος καὶ γλυκός, καθὼς ἦσουν, ἔγινες ἀμέσως ἀγαπητὸς στοὺς φοιτητές, στοὺς συναδέλφους καὶ στοὺς συνεργάτες σου. Ποιὰ ἀρετὴ σου νὰ πρωτοθυμόμαστε; τὴν ἐξοχή καὶ ὑπεύθυνη ἐπιστημοσύνη σου; τὸν πατριωτισμὸ σου καὶ τὸ πάθος σου γιὰ τὰ ἐθνικά μας θέματα; τὸν ἀλύγιστο, μπροστὰ σὲ καθετὶ τὸ μὴ ὀρθὸ καὶ δίκαιο, χαρακτήρα σου; τὴ σεμνότητά σου καὶ τὴν καθάρια καὶ νηφάλια σκέψη σου; Τί μπορούμε νὰ ξεχάσουμε ἀπὸ σένα, τώρα ποὺ φεύγεις ἀπὸ κοντὰ μας, ὅλοι ὅσοι εὐτυχίσαμε νὰ συνεργαστοῦμε στὸ πλάι σου; τὴν ψυχικὴ σου ἀνδρεία ἢ τὸ ἀγνὸ σου φρόνημα; τὴν πίστη καὶ τὴ συνέπεια σ' ὅσα πρέσβευες, ἢ ἀκόμη ἐκείνη τὴν ἀνεπανάληπτα γαλήνια καὶ γοητευτικὴ ὁμιλία σου, ποὺ ἀντηχεῖ ἀκόμη στ' αὐτιά μας; Σὲ γνωρίσαμε σὰν ἄριστο, ἀφοσιωμένο καὶ στοργικὸ οἰκογενειάρχη, σὰν ἄβρὸ καὶ διακριτικὸ συνεργάτη, σὰν ἐπιστημονικὸ ὀδηγὸ καὶ σύμβουλο ἀνεκτίμητο, σὰν προσωπικότητα πνευματικὴ ἀπὸ τίς λίγες ποὺ εἶδε τοῦτῃ ἐδῶ ἢ πόλῃ.

Εἶχα τὴν εὐτυχία νὰ εἶμαι δίπλα σου δύο ὁλόκληρα χρόνια στὸ συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἵμου· καὶ κατόπι θυμᾶμαι με πόσο ἐνθουσιασμὸ με ὑποδέχτηκες στὸ συμβούλιο τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Μόλις πρὶν λίγους μῆνες, ὅταν ἐκλήθηκα νὰ σὲ ἀντι-

* Τὸ κείμενο ποὺ ἀκολουθεῖ εἶναι ὁ ἐπικήδειος, ὅπως ἀκριβῶς ἐκφωνήθηκε στίς 30.9.76 ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρο τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν κ. Ἀντάνιο-Αἰμίλιο Ταχιάο.

καταστήσω στη θέση τοῦ ἀντιπροέδρου, μὲ συγκίνηση πολλή θυμᾶμαι πῶς ἀνέτρεψες τὶς ἀντιρρήσεις μου, ἐπιμένοντας πῶς ἡ σκυτάλη πρέπει νὰ περάσει στὴ γενιά πού ἀκολουθεῖ τὴ δικιά σου. Ἦταν καὶ αὐτὸ ἓνα δεῖγμα τοῦ ὑπέροχου χαρακτήρα σου, τῆς ἀνοιχτοσύνης καὶ τῆς προοδευτικότητος πού σὲ διέκριναν.

Ἡ Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν σοῦ ὀφείλει πάρα πολλά, ἀμέτρητα, πού τώρα μὲ τὸ χαμό σου θὰ τὰ νιώσουμε πιὸ βαθιά. Τὴν ὑπηρετήσεις μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς σου, νιώθοντας πάντα τὰ πολλά τῆς προβλήματα σὰν προσωπικά σου προβλήματα. Ἐδινες σὲ κάθε ἀγώνα τοῦ πνευματικοῦ στίβου καὶ ἓνα κομμάτι τῆς καρδιάς σου, πού χτὲς πιά κενώθηκε ὁλότελα, ἀλλὰ καὶ παντοτινά.

Μαζεμένοι γύρω ἀπὸ τὴ σορὸ σου, μαθητές, συνάδελφοι, συνεργάτες καὶ ἑταῖροι, σοῦ δίνουμε τὸ στερνὸ ἀσπασμὸ καθὼς μᾶς φεύγεις γιὰ τὴ χώρα τῶν μακάρων. Σὲ λίγο ἡ ἑλαφριά μακεδονικὴ γῆ θὰ σοῦ προσφέρει φιλόξενα τὴν τελευταία σου κατοικία «ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθεν». Τὸ στεφάνι τῆς Ἑταιρείας μας, πού καταθέτω ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἃς συμβολίζει τὴν ἀγάπη μας γιὰ σένα, καὶ τὰ λουλούδια του ἃς μᾶς θυμίσουν τοὺς λόγους τοῦ Θουκυδίδη, πού τόσο ταιριάζουν σὲ σένα, τὸ μαχητὴ τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα: «Ἐν τῇ μάχῃ ὅ,τι ἦν αὐτῶν ἄνθος ἀπωλόλει».

Ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη σου, σεβαστὲ καὶ ἀγαπημένε μας συνάδελφε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ - ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΤΑΧΙΑΟΣ